

Tea Antolčić*
Reana Bezić**
Tamara Brborović***
Tea Šimić****

Primljeno: travanj 2013.
Prikaz

**XXV. REDOVITO SAVJETOVANJE
HRVATSKOG UDRUŽENJA ZA KAZNENE
ZNANOSTI I PRAKSU**
***NOVO HRVATSKO KAZNENO PRAVO I PRAVOSUĐE PRED VRATIMA
EUROPSKE UNIJE – NOVI IZAZOVI I STARI PROBLEMI U
KONTEKSTU DOVRŠENIH PREGOVORA I (JOŠ UVIJEK)
NEDOVRSENE REFORME***
Opatija, 6.-8. prosinca 2012.

U Opatiji je od 6. do 8. prosinca 2012. godine održano XV. jubilarno redovito savjetovanje Hrvatskog udruženja za kaznene znanosti i praksu pod nazivom *Novo hrvatsko kazneno pravo i pravosuđe pred vratima Europske unije – novi izazovi i stari problemi u kontekstu dovršenih pregovora i (još uvijek) nedovršene reforme*. Savjetovanje je i ove godine održano pod posebnim pokroviteljstvom predsjednika Republike Hrvatske prof. dr. sc. Ive Josipovića. Tematika ovog redovitog savjetovanja je bila izrazito zanimljiva i edukativna jer se posebno bavila tumačenjem i analizom novog Kaznenog zakona koji je stupio na snagu. Uvodni dio je započeo, otvaranjem savjetovanja, predsjednik Hrvatskog udruženja za kaznene znanosti i praksu prof. dr. sc. Davor Derenčinović koji je posebno istaknuo važnost održavanja savjetovanja u recesijskim vremenima i istaknuo je značaj koji savjetovanje može imati za praksu. Posebno je istaknuo važnost ovog savjetovanja koje su održava kao jubilarno XV. savjetovanje u organizaciji Hrvatskog udruženja za kaznene znanosti i praksu. Pozdravni govor je zatim održao predsjednik Akademije pravnih znanosti prof. emerit. dr. sc. Željko Horvatić koje je istaknuo bit reforme i samo značenje reforme za hrvatsko pravo i pravosuđe. Potom se skupu obratio sudac Ustavnog suda prof. dr. sc. Davor Krapac koji je istaknuo važnost usklađenosti teorije i prakse u svrhu postizanja pravne sigurnosti. Posebnu važnosti i značaj ovom savjetovanju je dalo i prisustvo uvaženog gosta prof. dr. sc. Jose Luisa de la Cueste, predsjednika Međunarodnog udruženja za kazneno pravo koji je govorio o dugoj i značajnoj povijesti udruženja te pohvalio dugu tradiciju održavanja ovih savjetovanja. Zaključno su se skupu obratili gradonačelnik grada Opatije Ivo Dujmić u ime predsjednika Republike Hrvatske prof. dr. sc. Ive Josipovića i predsjednik Sabora Republike Hrvatske

---

* Tea Antolčić, studentica V. god. na Pravnom Fakultetu Sveučilišta u Zagrebu

** Reana Bezić, studentica V. god. na Pravnom Fakultetu Sveučilišta u Zagrebu

*** Tamara Brborović, studentica V. god. Pravnog fakultetu Sveučilišta u Zagrebu

**** Tea Šimić, studentica V. god. na Pravnom Fakultetu Sveučilišta u Zagrebu

Josip Leko koji su govorili o važnosti praktičara i nemogućnosti zakonodavca da donese savršena zakonska rješenja. Plenarni dio Savjetovanja je započeo referatom dr. sc. Marina Mrčele, suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske i dr. sc. Igora Bojanića, izvanrednog profesora Pravnog fakulteta Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku koji su govorili o preoblikovanju načela krivnje i uvođenju ispričavajućih razloga u novi Kazneni zakon čime je bitno izmijenjena dosadašnja koncepcija krivnje. Izlagači ističu da se primjena sigurnosnih mjera temelji na prevenciji, a ne na krivnji te da se njihova mjera određuje prema razmjernosti. Zakonodavac prema počinitelju opravdano pokazuje razumijevanje u situacijama krajnje nužde i prekoračenja nužne obrane. Uvođenje spomenutih situacija kao ispričavajućih razloga u Kazneni zakon praktično je značajno jer potencijalne optuženike stavlja u povoljniji položaj nego do sada. Sljedeće izlaganje je održala prof. dr. sc. Zlata Đurđević, redovita profesorica Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu koja je govorila o važnosti Ustavne odluke o suglasnosti Zakona o kaznenom postupku s Ustavom kojom je Ustavni sud utvrdio neustavnost i nesuglasnost s Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i sloboda ne samo s većim dijelom određaba Zakona o kaznenom postupku iz 2008. godine već i cijelim zakonom. Izlaganje je bilo podijeljeno na tri dijela: ustavnosudski postupak, učinjene povrede te izvršenje i pravni učinak odluke. Važno je naglasiti da Ustavni sud ovom odlukom propisuje određene pozitivne obveze zakonodavcu kako bi novi nacionalni kaznenoprocen model u cijelosti bio usklađen s Ustavom i Konvencijom. Mr. sc. Marin Bonačić, asistent na Katedri za kazneno procesno pravo Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i Marko Rašo, sudac Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske, u svom radu iznose važnost te moguće metode razlikovanja prekršaja od kaznenog djela te zaključuje da na način koji su mnogi prekršaji uređeni u hrvatskom zakonodavstvu bi se po prirodi mogli smatrati kaznenim djelima. U svom izlaganju govore o nužnosti daljnjeg razvoj i reforme prekršajnog prava ističući nekoliko ciljeva koje bi trebalo postići: usklađivanje prekršaja s kaznenim djelima, vodeći računa o njihovom razgraničenju, usklađivanje prekršaja unutar prekršajnogpravnog sustava te rasterećenje prekršajnogpravnog sustava dekriminalizacijom prekršaja za koje je zaštitu moguće ostvariti na drugi način.

Večernje predavanje je održao prof. dr. sc. Jose Luis de la Cuesta, predsjednik Međunarodnog udruženja za kazneno pravo i praksu. U svom osvrtu na novi Kazneni zakon analizirao je rješenja za najbitnije institute i zaključio o načelnom dobrom pristupu zakonodavca, no problematizirao je povećanje kazne dugotrajnog zatvora na 50 godina, smatrajući da se de facto radi o kazni doživotnog zatvora. Prijepodnevna predavanja drugog dana savjetovanja započinju prof. dr. sc. Velinka Grozdanić, redovita profesorica na Katedri za kazneno pravo Pravnog fakulteta Sveučilišta u Rijeci, doc. dr. sc. Marissabell Škorić docentica na Katedri za kazneno pravo Pravnog fakulteta Sveučilišta u Rijeci, i Igor Martinović, dipl. iur., znanstveni novak – asistent na Katedri za kazneno pravo Pravnog fakulteta Sveučilišta u Rijeci, svojim radom *Kaznenopravna zaštita radnika prema odredbama novog Kaznenog zakona*. Novi Kazneni zakon sadrži posebnu glavu XII koja se zove Kaznena djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja koja obuhvaća kaznena djela: povreda prava na rad, neisplata plaće, zlostavljanje na radu, povreda prava iz socijalnog osiguranja i protuzakonito zapošljavanje. Neće biti riječ o kaznenom djelu neisplate plaće kada postoji objektivna nemogućnost isplate plaće zbog blokade žiro računa ili zbog toga što pravna osoba nema sredstava. Postoji mogućnost da se poslodavac može osloboditi kazne ako naknadno isplati zaostale plaće. Uvedeno je novo kazneno djelo zlostavljanje na radu za onoga tko na radu ili u vezi s radom drugoga vrijeđa, ponižava, zlostavlja ili na drugi način uznemirava i time naruši njegovo zdravlje ili povrijedi njegova prava te je za to kazneno djelo propisana kazna zatvora u trajanju do dvije godine. Naglasili su da mora biti riječ o radnjama koje se ponavljaju i traju neko vrijeme te da je upravo tim radnjama ili samo jednom od njih prouzročeno narušenje

zdravlja ili povreda prava te također da se te radnje događaju na radnom mjestu. Sljedeći su se skupu obratili Dražen Tripalo, sudac Vrhovnog suda Republike Hrvatske i Zoran Burić, asistent na Katedri za kazneno procesno pravo Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. U svome radu *Položaj neubrojivih počinitelja protupravnih djela u kontekstu novog hrvatskog kaznenog zakonodavstva* ističu da se novim Kaznenim zakonom redefinira načelo krivnje te je tako otvorena mogućnost primjene određenih nemedicinskih sigurnosnih mjera prema neubrojivim počiniteljima, a mjera psihijatrijskog liječenja je i dalje uređena Zakonom o zaštiti osoba sa duševnim smetnjama, a ne kaznenim pravom. Autori smatraju da navedeno predstavlja korak natrag jer ni praksa nije pokazala potrebu primjene nemedicinskih sigurnosnih mjera prema neubrojivim počiniteljima protupravnih djela. Prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku iz listopada 2012. predviđa tri osnovne novine koje su autori detaljno obrazložili: obveznu istragu u postupku prema okrivljenicima s duševnim smetnjama, obveznu obranu okrivljenika i uvođenje posebne mjere opreza. Nakon toga izlagao je prof. dr. sc. Petar Novoselec, red. profesor Pravnog fakulteta u mirovini na temu *Primjena blažeg zakona nakon stupanja na snagu novog Kaznenog zakona*. Nakon stupanja na snagu novog Kaznenog zakona 1. siječnja 2013. suci će se naći u nedoumici trebaju li primijeniti stari ili novi zakon u neriješenim predmetima i kako postupiti u predmetima u kojima će se postupak pokrenuti nakon 1. siječnja 2013. a odnositi će se na kaznena djela počinjena prije tog dana. Novi je Kazneni zakon propisao da ako se zakon nakon počinjenja kaznenog djela izmijeni jednom ili više puta, primijenit će se zakon koji je najblaži za počinitelja. Dakle izričito se navodi da je primjena blažeg zakona obvezna sve do donošenja pravomoćne presude, tj. da obvezuje i žalbeni sud. Od pomoći pri rješavanju situacija u kojima se postavlja pitanje primjene starog ili novog zakona biti će načelo konkretnosti i načelo alternativiteta. Prema načelu konkretnosti u obzir treba uzeti samo odredbe zakona, starog i novog, koje se mogu primijeniti na slučaj koji sud rješava. Osobito dolazi do izražaja kada je isti zakon djelomično stroži, a djelomično blaži pa će se tad primijeniti onaj koji u konkretnom slučaju dovodi do rješenja povoljnijeg za počinitelja. Općeprihvaćeno je načelo alternativiteta po kojem sud mora prihvatiti ili stari ili novi zakon, a ne djelomično stari i djelomično novi. Ovo načelo polazi od toga da je svaki zakon organsko jedinstvo pa se jedna odredba ne smije istrgnuti iz cjeline kojoj pripada i pripasti nekoj drugoj kojoj ne pripada, ali načelo nije bez iznimaka. Izlagač analizira i uvođenje novih kaznenih djela: spolni odnošaja bez pristanka te zloporaba povjerenja u gospodarskom poslovanju.

Nakon stanke skupu su se obratili dr. sc. Elizabeta Ivičević Karas, docentica na Katedri za kazneno procesno pravo Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i Damir Kos, sudac Vrhovnog suda Republike Hrvatske na temu *Primjena načela ne bis in idem u hrvatskom kaznenom pravu*. Načelo *ne bis in idem* predstavlja zabranu da se pojedincu dva puta sudi u istoj stvari te se smatra procesnom smetnjom jer osim zabrane dvostrukog suđenja i kažnjavanja zabranjen je i dvostruki kazneni progon. Postoje određene iznimke koje su propisane Ustavom Republike Hrvatske i Zakonom o kaznenom postupku. Presuda Europskog suda za ljudska prava *Maresti protiv Hrvatske* upozorila je na potrebu izmjene postojeće prakse paralelnog podnošenja optužnog prijedloga i kaznene prijave za prekršaje i kaznena djela te na potrebu zakonodavne intervencije za rješavanjem problema potpunog ili gotovo potpunog poklapanja zakonskih opisa kaznenog djela i prekršaja. Izložili su razvoj od kriterija „istog činjeničnog stanja“ do „materijalnog identiteta djela“ u judikaturi Europskog suda za ljudska prava. Na primjeru kaznenih djela protiv života i tijela, nasilničkog ponašanja u obitelji, zloporabe opojnih droga i protiv sigurnosti prometa izložili su mogućnosti povrede načela *ne bis in idem*. Prof. dr. sc. Davor Derenčinović, redoviti profesor na Katedri za kazneno pravo Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, redoviti član Akademije pravnih znanosti Hrvatske i Dragan Novosel, dipl. iur., prvi zamjenik glavnog državnog odvjetnika

Republike Hrvatske održali su izlaganje na temu *Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela – prolazne dječje bolesti ili (ne)rješiva kvadratura kruga*. Izložili su prikaz prvih desetak godina primjene Zakona o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela kroz dinamiku i strukturu kriminaliteta pravnih osoba prema dostupnim podacima Državnog odvjetništva Republike Hrvatske. Analizirali su i razloge zbog kojih je Zakon donesen te probleme s praktičnom primjenom uz prijedloge za poboljšanje istih. Prvi detektirani problem odnosi se na predstavnika okrivljene pravne osobe, njegovo postavljanje i troškove. Drugo je pitanje izvršenja kazne ukidanja pravne osobe, koja je ujedno najteža sankcija koju propisuje ZOPOKD. Problem je vezan uz provedbu postupka likvidacije te brisanja pravne osobe iz registra. U svom izlaganju bavili su se i izmjenama i dopunama ZOPOKD te su naglasili potrebu za daljnjim unapređenjem.

Zatim su se skupu obratile dr.sc. Dalida Rittossa, viša asistentica pri Katedri za kazneno pravo Pravnog fakulteta Sveučilišta u Rijeci i Melita Božičević Grbić, mag. iur., sutkinja Kaznenog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske na temu *Zakon o sudovima za mladež - reformski zahvati i praktične dileme*. U svom izlaganju ističu kako se razvoj maloljetničkog kaznenog prava vodi zaključcima modernih znanosti o psihosocijalnom razvoju mladih osoba. Na maloljetne počinitelje treba utjecati pružanjem pomoći, odgojem i nadzorom, a iznimno kažnjavanjem. U novi Zakonu o sudovima za mladež, koji je u primjeni od 01. rujna 2011., uvrštene su nove posebne obveze čime se nastavlja trend alternativnog sankcioniranja maloljetnika. Posebne obveze su se pokazale kao prikladno sredstvo odvratanja mladih počinitelja od daljnjeg činjena kaznenih djela, a sudovi za mladež izriču ih u velikom broju. Novost je da ih sudovi mogu izricati sami po svojoj slobodnoj ocjeni izvan obveza navedenih u čl.10. st.2., pod uvjetom da je takva obveza primjerena kaznenom djelu i osobnim i obiteljskim prilikama maloljetnika. Proširena je granica kažnjavanja pa se sada može starijem maloljetniku izreći maloljetnički zatvor zbog kaznenog djela za koje je propisana kazna zatvora u trajanju tri godine ili teža kazna. U postupovnim odredbama dolazi do značajne reforme: pripremni postupak prestaje biti u rukama suca za mladež te odlazi u ruke državnog odvjetnika, ali uz kontrolu i odlučivanje suda. Sudac za mladež odlučuje o pritvoru i istražnom zatvoru prema maloljetniku. Izrijekom je propisano da se svako ispitivanje maloljetnika od strane državnog odvjetnika snima audio-video uređajem. Za razliku od toga, ispitivanje koje provodi sud neće se snimati. Važno je naglasiti da su odredbe Zakona o sudovima za mladež *lex specialis* u odnosu prema općim propisima pa zato nije dopuštena njihova kombinacija.

Poslijepodnevno izlaganje započeli su mr. sc. Šime Pavlović, odvjetnik iz Zadra i Ivan Vukušić, dipl. iur., asistent na Katedri za kazneno pravo Pravnog fakulteta Sveučilišta u Splitu na temu *Razgraničenje pripremnih radnji i pokušaja prema novom Kaznenom zakonu*. U svom izlaganju bavili su se određivanjem pojma pripremnih radnji, analizom pokušaja u stranom zakonodavstvu te komparacijom pokušaja definiranog u čl. 33. st. 1 KZ/97 i čl. 34. st. 1 KZ/11. Naglasak su stavili na razgraničenje pokušaja i pripremnih radnji kroz promjene zakonskog teksta. Navedeno razgraničenje izložili su i kroz nekoliko primjera iz sudske prakse. Kongresu se potom obraćaju prof. dr. sc. Ksenija Turković, redovita profesorica na Katedri za kazneno pravo Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, Aleksandar Maršavelski, LL.M, znanstveni novak na Katedri za kazneno pravo Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, Zdravko Jambrović, sudac Županijskog suda u Zagrebu, na temu *Reforma sustava kazni u novom Kaznenom zakonu*. Naglasak je stavljen na preformulaciju načela krivnje, uvođenje dugotrajne kazne zatvora u trajanju od 50 godina, širenje primjene tzv. alternativnih sankcija te na probaciju. Na temelju redefiniranog načela krivnje kaznenopravne sankcije koje nisu kazne, najvažnije među njima sigurnosne mjere, mogu se izricati i neubrojivim

počiniteljima. Prema novom Kaznenom zakonu, ako su za dva ili više kaznenih djela utvrđene pojedinačne kazne dugotrajnog zatvora čiji zbroj prelazi pedeset godina, sud može izreći jedinstvenu kaznu dugotrajnog zatvora u trajanju od 50 godina. Novi kazneni zakon sadrži određen broj normi kojima je cilj smanjiti prenapučenost zatvora i kaznionica: širenje primjene tzv. alternativnih sankcija (rad za opće dobro, uvjetna osuda, posebne obveze, zaštitni nadzor, sigurnosne mjere), iznimnost kratkotrajnih kazni zatvora te ublažavanje kazne u slučaju nagodbe državnog odvjetnika i okrivljenika. Rad za opće dobro, iako jedna od najboljih alternativa kazni zatvora, u praksi nije dovoljno došla do izražaja. U novom Kaznenom zakonu novčana kazna može se zamijeniti radom za opće dobro ako sud odmah odluči zamijeniti novčanu kaznu radom za opće dobro ili ako se novčana kazna ne uspije naplatiti prisilnim putem u roku od tri mjeseca. U oba slučaja jedan dnevni iznos izjednačen je sa dva sata rada pri čemu ne smije premašiti 720 sati. Izričito je propisano da se rad za opće dobro može izvršiti samo uz pristanak osuđenika. Sud može kaznu zatvora u trajanju do jedne godine zamijeniti radom za opće dobro. Kada izrekne kaznu zatvora u trajanju do šest mjeseci sud će je u pravilu morati zamijeniti radom za opće dobro, a samo iznimno ako se radom za opće dobro ne može ostvariti svrha kažnjavanja izreći će bezuvjetnu zatvorsku kaznu. Novost je mogućnost da se uz rad za opće dobro istodobno odrede i posebne obveze te zaštitni nadzor. Izlagači naglašavaju bitnost usklađivanja odredbi Zakona o kaznenom postupku, Zakona o zaštiti osoba s duševnim smetnjama, Zakona o izvršavanju kazne zatvora i Zakona o probaciji s novim Kaznenim zakonom kako se ne bi ponovila prijašnja iskustva koja pokazuju da je regulatorna neusklađenost glavni problem zašto se zakoni često ne primjenjuju kako je zamišljeno.

Prije kratke stanke skupu su se obratili doc. dr. sc. Matko Pajčić, docent na Katedri za kazneno pravo Pravnog fakulteta Sveučilišta u Splitu i dr. sc. Laura Valković, odvjetnica iz Zagreba na temu *Presude Europskog suda za ljudska prava protiv Republike Hrvatske zbog povrede prava na pravično suđenje (članak 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda)*. Analizirali su presude protiv Republike Hrvatske u kojima je utvrđeno da je izravno povrijeđeno pravo na pravičan postupak te su naveli da je broj takvih presuda sve veći. Naglasili su potrebu za preispitivanjem svih onih pravnih rješenja i prakse domaćih sudova u svrhu ostvarenja pravičnog suđenja u smislu Konvencije. Sljedeća se skupu obratila doc. dr. sc. Maja Munivrana Vajda, docentica na Katedri za Kazneno pravo Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu na temu *Međunarodni zločini prema novom Kaznenom zakonu*. U ovom je radu autorica nastojala utvrditi što čini neko djelo međunarodnim zločinom jer nema suglasnosti oko tog pitanja. Iako neki autori šire listu, danas se samo četiri kaznena djela nedvojbeno mogu smatrati međunarodnim zločinima (genocid, agresija, zločin protiv čovječnosti i ratni zločini). Autorica naglašava da je novim KZ-om načelno očuvan kontinuitet tipa neprava u inkriminiranju međunarodnih zločina. Iako ni kod ratnih zločina nije došlo do dekriminalizacije, to je kazneno djelo modificirano ili pak pojedina prije zasebno regulirana kaznena djela nastavljaju egzistirati u okviru inkriminacije ratnih zločina. Istaknula je da se pojavljuje oblik dekriminalizacije kroz odustajanje od kažnjivosti pripremnih radnji i zapovjedne odgovornosti za jedan manji krug kaznenih djela te da su s druge strane uvedeni novi oblici kažnjivog ponašanja, kao što je izravno i javno poticanje na genocid. Autorica navodi da se novi i teži oblici kaznenih djela neće moći primjenjivati retroaktivno, čak i ako su u vrijeme počinjena djela bili kažnjivi prema međunarodnom (običajnom) pravu. Zbog strogog poštivanja načela zakonitosti, navodi autorica, hrvatski su pravni neskloni izravnoj primjeni međunarodnih izvora, ali se to nikako ne može smatrati nevoljkošću RH da procesuiraju počinjene zločine općenito. Odredbe implementiranog nacionalnog zakonodavstva nužno je tumačiti u skladu s međunarodnim izvorima, pri čemu

domaći sudovi trebaju uzeti u obzir ne samo relevantne norme međunarodnog prava nego i tumačenje međunarodnih, a gdje je to potrebno i drugih nacionalnih sudova.

Slijedi predavanje dipl. iur. Danke Hržine, voditeljice Službe za međunarodnu pravnu pomoć i pravosudnu suradnju u kaznenim stvarima u Ministarstvu pravosuđa, dipl. iur., dipl. kriminalista Marija Rošića, voditelja Službe za međunarodnu policijsku suradnju u Upravi kriminalističke policije Ministarstva unutarnjih poslova, dipl. iur. Ljiljane Stipišić, sutkinje Županijskog suda u Splitu na temu *Postupci izručenja u Republici Hrvatskoj- praktični aspekti*. U radu se autori osvrću na postupke tzv. pasivnih izručenja (iz Republike Hrvatske na zahtjev strane države u inozemstvo). Autori navode kako je porast kaznenih djela s inozemnim elementom pridonio razvoju međunarodnog kaznenog prava te se sklapaju mnogobrojni međunarodni ugovori na temu izručenja kao i o povećanoj djelatnosti međunarodnih organizacija. Uspješno sankcioniranje počinitelja ovisi o suradnji pravosudnih tijela. Ističe se podatak u kojem je razvidno da je duljina trajanja postupka izručenja u Hrvatskoj (u prosjeku od 82 do 114 dana) znatno duža u odnosu na europski postupak izručenja (od 14 do 17 dana). Učinkovitost izručenja i predaje temeljem europskog uhitbenog naloga znatno je veća. Autori apeliraju na potrebu izmjene Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći kao što je usklađivanje terminologije sa ZKP-om, usklađivanje rokova za žalbu predviđenih ZOMPO-om i ZKP-om, preciziranje nastupa pravomoćnosti i izvršnosti rješenja kojim se odobrava izručenje iz čl. 54. ZOMPO. Što se tiče pitanja azila, ističu autori, prijeko je potrebno zauzimanje ujednačene sudske prakse kako ne bi došlo do zloupotrebe, ali i da ne bi došlo do neosnovanog puštanja na slobodu potencijalnog izručenika. Naposljetku, važnost policije je izuzetno bitna jer je ona zadužena za provedbu rješenja o izručenju i time se ističe važnost obavještavanja policije od strane svih tijela koja vode postupke, koja za tu svrhu ima ustrojenu Službu za međunarodnu policijsku suradnju (Interpol, Europol, SIRENE) koja radi 24 sata. Također, s obzirom na skori ulazak Republike Hrvatske u Europsku uniju, potrebna je kvalitetna obuka svih tijela koja sudjeluju u postupanju po europskom uhitbenom nalogu. Karmen Novak Hrgović, sutkinja Visokog prekršajnog suda RH te Siniša Nikšić, sudac Visokog prekršajnog suda RH održali su predavanje na temu *Prekršajne odredbe u pojedinim zakonima čija primjena počinje ulaskom Republike Hrvatske u Europsku uniju*. Autori podsjećaju na zadaću Republike Hrvatske da provede opsežno usklađivanje svojih propisa s propisima Europske unije. Stoga veliki dio zakona sadržava odredbe koje će se početi primjenjivati na dan ulaska RH u Europsku uniju. Ističu da su o navedenim činjenicama suci prekršajnih sudova dužni voditi računa, a to će se konkretno očitovati u postupcima koji će biti u tijeku. Suci prekršajnih sudova morat će imati u vidu akte Europske unije, posebice one koji se neposredno primjenjuju, te će svakako biti zadatak da usvoje znanja i s tog područja, na kojem će se stvarati i relevantna sudska praksa. Također, s obzirom da RH postaje dio Europske unije, očekuje se da će se to odraziti uvelike na područje gospodarstva kao gospodarska aktivnost građana i pravnih osoba država članica, zbog lakšeg kretanja građana i na području javnog reda i sigurnosti te se zbog toga i dalje ističe važnost odredaba koje se odnose na međunarodnu pravnu pomoć.

Posljednji dan redovnog savjetovanja završio je tribinom u jutarnjim satima na kojoj su sudionici mogli postavljati pitanja vezana za cjelokupno Savjetovanje. Postojala je i mogućnost rasprave na postavljena pitanja. Savjetovanje su zaključili novoizabrani predsjednik i potpredsjednica Udruženja. Novoizabrani predsjednik je mag. iur. Dražen Tripalo, sudac Vrhovnog suda Republike Hrvatske te novoizabrana potpredsjednica prof. dr. sc. Zlata Đurđević, predstojnica katedre za Kazneno procesno pravo Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Upravni odbor čine prof. dr. sc. Igor Bojanić, Pravni fakultet Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, prof. dr. sc. Velinka Grozdanić, Pravni

fakultet Sveučilišta u Rijeci, Darko Klier, zamjenik Glavnog državnog odvjetnika, Damir Kos, Vrhovni sud Republike Hrvatske, prof. dr. sc. Anita Kurtović Mišić, Pravni fakultet Sveučilišta u Splitu, doc. dr. sc. Maja Munivrana Vajda, Pravni fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Siniša Nikšić, sudac Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske, dr. sc. Laura Valković, odvjetnica iz Zagreba, Zvonko Vnućec, zamjenik Glavnog ravnatelja za kriminalitet MUP RH. Nadzorni odbor čine prof. dr. sc. Irma Kovčo Vukadin, Edukacijsko rehabilitacijski fakultet, predsjednica Inka Jurišić, zamjenica Glavnog državnog odvjetnika te Ivana Goranić, ravnateljica Pravosudne akademije. Po završetku rasprave predsjednik mag. iur. Dražen Tripalo zatvorio je XXV. redovno savjetovanje i zahvalio okupljenima s pozivom na daljnju stručnu suradnju.

